

Tegu Paskutinio skambučio diena tampa įsimintina ir prasminga švente

Tai nuostabios akimirkos

Prisiminkime prieš dvylika metų buvusią šiltą rugsėjo pirmosios dieną... Tuomet dar maži, išplėtę akis, tyrinėjome mums svetimą aplinką ir žmones. Pasimetę ir naivūs, pažvelgėme į didelę, link mūsų besitiesiančią, dvyliktokų ranką. Tai nepaprasta akimirka, kurios metu susijungia vaikiškas jaudulys, nežinomybė bei brandūs džiugesys. Tačiau laikas sparčiai bėga ir šiais mokslo metais jau mes, drąsūs dvyliktokai, lydėjome pirmokėlius į klases.

Pamaščius, jog paliksime mokyklą, širdis prisipildo nostalgijos, susipynusios su paslaptingu, sunkiai nusakomu, tačiau, kiekvienam abiturientui suprantamu džiugesiu. Tiek daug rudens mėnesių, šaltų žiemų, gavių pavasarių praleidome mokykloje. Čia mes augome, ėmėme bręsti kaip asmenybės. Čia patyrėme nuostabų pirmosios meilės virpulį, sutikome žmones, kuriuos drąsiai galime laikyti draugais. Rodos, kiekvienas mokyklos kampelis slepia mūsų išdai-gas ar naivius pokalbius, o

Tuomet buvo rugsėjo 1 - oji.

Abydo Stausko nuotr.

sienos yra gerte prisigėrusios skambaus juoko. Klase suartinantys renginiai, įvairios pamokos, begalinė mokytojų kantrybė ir gerumas, nuoširdžios šypsenos

bei naudingos diskusijos ilgai išliks prisiminimuose. Tiek daug patirta, sužinota... Ir viskas taip negrįžtamai nutols... Nutils mūsų žingsnių aidas, bet mintys dar

dažnai plasnės atgal ten, kur girdejosi ramus ežero teliuškavimas, kur jautėmės saugūs ir mylimi.

Milda PAUŽOLYTĖ,
IV g kl.

Mieli abiturientai,

Jus pasitinka atviras, platus ir neaprepiamas pasaulis, kuriame pilna vaivorykštės spalvų. Bet norint pamatyti vaivorykštę, reikia išverti lietu. O Jums, mieli abiturientai, kad baigtumėte mokyklą ir gautumėte brandos atestatą, teks išlaikyti egzaminus. Viskas priklauso nuo Jūsų.

Sveikinu Paskutinio skambučio proga ir linkiu nepasiklysti pasaulyje. Niekada nepamirškite, kad visi keliai prasideda iš tėvų namų, iš jūsų gimtinės, iš mokyklos, kuri tarsi upė išplukdys Jus į gyvenimo jūrą. Tikiuosi, kad tvirtas, baltomis burėmis varomas gyvenimo laivas atlaikys visas bangas ir audras.

Linkiu suprasti, kas Jums teikia laimę, džiaugsmą. Turėkite svajonę tokią, dėl kurios būtumėte pasiruošę keliauti nors į pasaulio kraštą.

Visiems linkiu sėkmingos kelionės.

Gintautas KUZMA, gimnazijos direktorius

Nuoširdžiai jums, dvyliktokai!

Greitai bėga laikas, palikdamas praeityje metus. Vienus... Kitus... Jis nusineša auksaspalvius rudenis, sidabrinės žiemos, kvėpiančius pavasarius, nerūpestingas vasaras. Bėgote ir Jūs. Bėgote į gyvenimą. Skubėjote tekini, tarsi kieno vejami. Ir staiga – skambutis! PASKUTINIS... Neskubėkite! Stabtelkite! Juk tik dabar prasidės tikrasis skubėjimas...

Tegul Jums pakanka LAIKO viskam: mokslui,

menui, naujoms idėjoms, iššūkiams, brandai, savarankiškumui, drąsai, juokui, naujovėms, ryžtui, neskausmingoms klaidoms, tikrai meilei, miegui, šypsenai, prisiminimams...

Tegul užtenka laiko pasakyti, išgirsti ir išklausti. Tegul visiems ir visada šioje Žemėje užtenka laiko mylėti, bandyti ir džiaugtis!

Tegul užtenka laiko VISKAM.

Žurnalistės

Malonūs auklėtiniai,

netrukus Jūsų širdžių erdvę suvirpins Paskutinio skambučio garsai. Jų skardėjimo paliestos viltys bei svajonės aidu skris į ateitį – į nežinią, kurią ketinate paversti išsipildymu.

Išgirskite, kokia drąsa ir tikėjimu į skambučio gaidas atsiliepia Jūsų dvasia, pajuskite, kokie stiprūs ir orūs užaugote.

Paskutinio skambučio aidėjimas skelbia: visa, kam ruošėtės – įveikiama, visa, ko trokštate – pasiekama, visa, ko esate verti – Jūsų laukia!

Paskutinio skambučio proga linkiu:

– būkite turtingi savo mintimis, idėjomis, jausmais ir drąsa gyventi savi-tai ir su polėkiu;

– mokėkite svajoti, sugėbėkite atleisti. Džiau-

kitės, mylėkit ir būkit mylimi.

Teišsipildo visos Jūsų svajonės – didelės ir mažos, atkakliai siekite savo tikslo.

Telydi Jus sėkmė visur ir visada.

Auklėtoja Svetlana RAUGIENĖ
Vandos Normantienės nuotr.

(Nukelta į 2 psl.)

Tikimės, kad vieni kitų nepamiršime

Pirma mintis, atėjus į dvyliktą klasę, buvo: „PAGALIAU!“ Tikriausiai taip galvojo ir visi kiti tapę abiturientais. Žinoma, smagu buvo tik kokias pirmas dvi dienas, nes vėliau išsidalinome vadovėlius ir mokytojai pradėjo gąsdinti artejančiais egzaminais. Prasidėjo krūvos namų darbų, bandomieji egzaminai, savaitgaliai su knyga rankose... Laikas bėgo, o mes iš pamokų taip pat. Greitai sulaukėme žiemos atostogų, o čia pat ir antrojo pusmečio, Šimtadienio, po kurio bėgančios dienos gąsdina vis labiau ir labiau... Išties

Dvyliktokai pasitinka Šimtadienio šventę.

Erikos Kiliūtės nuotr.

Tikimės, kad vieni kitų nepamiršime

(Atkelta iš 1 psl.)

nepaprastai keista rašyti apie save ir savo draugus kaip apie vieną didelę šeimą, kartu praleidusią 12 metų. Apie šeimą, kuri per mokslo metus kone kiekvieną dieną kartu vaikščiojo mokyklos koridoriais, „trynė“ mokyklos suolus, erzino mokytojus, kvailiojo ir stropiai mokydavosi. Nors neretai pasitaikydavo barnių, nesutarimų, drauge visada rasdavome kompromisą, ir pykčių kaip nebūta. Juk kartu „gyvenant“ neįmanoma visada gražiai sutarti, bet svarbiausia, jog vieni kitiems esame kaip broliai, seserys. Per 12 metų įvyko tiek daug, kad visko prisiminti turbūt nėra neįmanoma. Buvo tiek daug smulkmenų, kurios mus suartindavo ar skirdavo, bet jos laikui bėgant pasimiršta, išlieka tik linksni, gražūs prisiminimai. Sunku pasakyti, ar šie prisiminimai labiausiai atspindintys mūsų gyvenimą mokykloje, santykius, bet nepaisant to, norėtume trumpai papasakoti, kaip mes drauge augome, tobulėjome, pažinome vienas kitą.

Dabar mūsų 23. Anksčiau buvo daug daugiau, tačiau laikui bėgant mūsų gretos dėl įvairių priežasčių retėjo. O šis straipsnis apie pačius stipriausius, kurie išliko, todėl buvusių mokinių neminėsim. Pirmiausia turbūt reikia priminti, kad viena didelė šeima tapome tik nuo 11 klasės, anksčiau vieni buvo A klasėje, kiti B. Dabar pagalvojus kiek juokinga, tačiau mes nuolat tarpusavyje konkuruodavome dėl

pažymių, renginių, galų gale dėl mokytojų meilės. Buvome kaip du varžovai, besistengiantys įrodyti, kad vienas yra geresnis už kitą. Todėl mintį, kad 11-oje klasėje teks tapti bendra klase, dirbančia jau kartu, visi priėmėme skirtingai. Vieniems atrodė smagu, kad mūsų minčių, taip pat ir idėjų bus daugiau ir jos bus stipresnės, kiti gal jau buvo pripratę prie saviškių ir naujų žmonių išileisti nebenorėjo. Tačiau mes pasirinkimo neturėjome, dėl ko, neabejotinai, dabar visi džiaugiamės. Gal neiškart, tačiau pamažu artėjome, pratinomės vieni prie kitų ir ką jūs manot, dabar net sunku prisiminti, kad kažkada buvome atskiros klasės. Labiausiai išiminė visos šventės, kurios mus vienijo: kalėdinis žiburėlis, surengtas šimtadienis abiturientams, mokytojų diena. Prisimename dienas, kai po pamokų iš karto keliaudavome į auklėtojos klasę ir prisipirkę bandelių kurdavome renginių scenarijus. Ne paslaptis, jog pasitaikydavo nesutarimų, tačiau ginčuose gimsta tiesa, naujos idėjos išspręsdavo visas kilusias problemas. Šie prisiminimai išties neįkainojami, ypač džiugina pasiekti rezultatai ir kitų mokinių bei mokytojų pagyros už puikiai surengtą renginį.

Iš kitų klasių turbūt išsiskyrė daugybė auklėtojų kaita. Tačiau dėl to tikrai nelūdimė. Juk auklėtojas nėra eilinis mokytojas. Su juo mokiniai palaiko daug artimesnį ryšį, todėl džiaugiamės, kad mums teko proga šilčiau pabendrauti su

daug mokytojų, kurios mums tapo kaip antros mamos. Tai yra Lena Budzilienė, Lilia Semionava, Ilona Pužienė, Milda Markulienė, Genovaitė Žukauskienė, Eglė Kuzmienė bei dabartinė – Svetlana Raugienė. Tikimės, kad ir joms nebuvo sunku su mumis. Nuo pat pradinių klasių buvome pavyzdingi: dalyvaudavome įvairiose olimpiadose, konkursuose, tik vyresnėse klasėse šiek tiek aptingome. Atrodo, kuo vyresni, tuo labiau subrendę, bet pas mus – atvirkščiai. Tapome dar labiau vėjavaikiški, per daug atsipalaidavę ir, kaip mokytojai sako, „atsipūtę“. Galbūt pilnametystė tarsi oficialiai įtvirtino tai, jog galime elgtis taip, kaip norime patys. Ne paslaptis, jog dažnai pagalvojame apie Paskutinį skambutį, Išleistuves. Sunku susitaikyti su ta mintimi, jog teks palikti mokyklą, mokytojus, draugus. Vienus mokytojus prisiminsime ilgai, kiti gal pasimirš. Savo pirmąsias mokytojas dažniausiai prisimename visa gyvenimą. Gal todėl, kad jos pirmosios, gal todėl, kad suteikė saugumo jausmą, kai mūsų akys buvo pilnos baimės. Jau dabar peržiūrėdami klases nuotraukas jaučiame nostalgiją, kyla šilti prisiminimai. Pasiilgsime mokytojų juokelių, moralų dėl praleistų pamokų, klases valandėlių, o ypač – buvimo kartu vienu su kitais. Liūdna, kad reikia išsiskirti, bet tikimės, jog ir toliau palaikysime draugiškus santykius.

**Justina ŠINKŪNAITĖ,
Goda Vartui AMIRJAN, IV g kl.**

Prie savo darbų su dailės mokytoja Nomedas Saukiene.
Asmeninio archyvo nuotr.

Iš olimpiados - su I laipsnio diplomu

XXI Lietuvos mokinių dailės olimpiada vyko balandžio 23–24 dienomis Vilniaus Justino Vienožinskio dailės mokykloje. Ši olimpiada skatino mokinius ieškoti savo kūrybinio kelio ir ugdyti dailės raiškos gebėjimus, siūlė giliau pažinti savo krašto ir artimiausios aplinkos kultūrą, papročius. Šiemet olimpiados darbų tema – „Lietuvos dvarų istorijos“. Ji skiriama Mykolo Kleopo Oginskio 250-ųjų gimimo metinių minėjimui.

Iš visos Lietuvos į trečiąją olimpiados etapą susirinko 72 8–12 klasių mokiniai. Renginio atidarymas vyko Jono Bašanavičiaus progimnazijoje. Mokinius ir mokytojus sveikino ŠMM atstovai.

Visi jaudinomės, laukėme, kokia tema reikės piešti. Pateikė keturias temas: „Didikų meilė ir neapykanta – ką mena dvaro sienos“, „Dvaro panorama iš paukščio skrydžio“, „Dvaras ir sukilimas“ bei „Dvaro kasdienybė“. Pastarąją ir rinkausi. Nors piešimui buvo skirtos 3 valandos, bet laikas bėgo labai greitai.

Visų mokinių darbai buvo įdomūs, atlikti savita technika. Aš darbą atlikau sepija.

Jau pirmąją dieną susiradau daug draugų, nes visi mokiniai buvo labai draugiški, vienas kitą palaikantys, konkurencijos jokios nesijautė – todėl smagiai pabendrauome. Olimpiadoje jaudinausi, nes vertinimo komisija buvo didelė.

Vakare po visų darbų važiuojome į Europos parką, kuriam buvo labai smagu – gidė apie viską įdomiai pasakojo.

Antrąją dieną reikėjo pateikti savo kūrybinės veiklos aplanką. Man nebuvo sudėtinga, nes aš piešiu nuo vaikystės, o darbus į aplanką sudėjau maždaug nuo 14 metų. Turėjau sukaupti per 40 darbų. Sekėsi gerai.

Po prisistatymų buvo organizuota ekskursija į LDK Valdovų rūmus. Nors jau ten lankiausi ketvirtą kartą, vis tiek buvo labai įdomu ir sužinojau daug man nežinomų dalykų. Vėliau vyko olimpiados uždarymas, apdovanojo mokinius. Buvo kelios ketvirtos vietos, trys trečios, dvi antros ir viena pirma vieta. Olimpiados dalyvių kūrybą vertino ne tik specialiai sudaryta ekspertų komisija, bet ir nepriklausoma žiuri – Lietuvos dailininkų sąjungos Tapybos sekcijos atstovai.

Išgirdusi, kad laimėjau pirmąją vietą, labai apsidžiaugiau, bet kartu ir nuliūdau, nes mokiniai, trečiajame etape laimėję pirmojo laipsnio diplomus, daugiau respublikiniame olimpiados etape dalyvauti negali. Gaila, kad nebeturėsiu galimybės dalyvauti tokia renginyje ir ten praplėsti savo akiratį.

Esu be galo dėkinga dailės mokytojai Nomedai Saukienei, kuri man labai daug padėjo, patarė, globojo, rūpinosi manimi. Be jos tikrai nebūčiau iškovojoji I laipsnio diplomą.

SVEIKINAME

Už žurnalistinę veiklą paskirtos Balio Juodelio piniginės premijos šiems mokiniams:

I vieta (30 €)

Justinai Šinkūnaitei, IV g kl.

II vieta (po 20 €)

Kornelijai Pupeikytei, II g kl.

Marijai Kuzmaitei, II g kl.

III vieta (po 15 €)

Mildai Paužolytei, IV g kl.

Emilijai Čypaitei, I ga kl.

Paskatinamosios premijos: (po 10 €)

Gretai Stankevičiūtei, 7 kl.

Gabijai Likauskaitei, III g kl.

Lietuvių kalbos metodinė grupė

Prie gimnazijos durų rugsėjo 1-ąją.

Alydo Stausko nuotr.

SĖKMINGŲ EGZAMINŲ!

Štai ir išeina į gyvenimą XI gimnazijos laida. Kokia ji?

Nežibėjo ji moksluose, negarsino gimnazijos vardo respublikinėse olimpiadose, bet labai norisi tikėti, kad jie visi užaugo geri. O tai šiandien ir yra didžiausia vertybė gyvenime.

Mokykla – ne vien pamokos ir namų darbai, tai ir galimybė atsiskleisti, save realizuoti įvairiose srityse. Šie mokiniai stebino savo beribių kūrybiškumu, originaliomis idėjomis puošiant gimnaziją šventėms ar organizuojant tradicinius renginius. Gal tai

energingos ir nepaprastai talentingos klasės auklėtojos Svetlanos Raugienės nuopelnas, bet visi, pamatę rezultatą, džiaugėsi. Ačiū Jums už tai.

Gražios, šaunios merginos, taktiškos ir supratingos. Iš viso būrio išskiriu gimnazijos mokinių prezidentę Justiną Šinkūnaite, sąžiningai visą laikotarpį vykdžiusią pareigas, atstovavusią mokiniams. Ji ne tik geriausia šios laidos mokinė, bet ir šauni renginių vedėja, puiki oratorė, atsakinga žurnalistė. Verta pagyrimo Vartui Goda Amirjan,

kuri kartais brūkštelėdavo į laikraštuką ar pagelbėdavo per renginius bei Milda Paužolyte - už mintis ir tinklinio pergales. Jas padėjo iškovoti ir dar viena abiturientė - Indrė Pupeikyte.

Vaikinai užaugo gražūs, sportiški, nes didžiausi jų pasiekimai sporto srityje. Jie puikūs krepšininkai, tinklininkai. Keletą kartų savo išradingumu per renginius nustebino Arnas Kaškauskas ir Eimantas Čypas. Šiek tiek drąsesnis – Lukas Palivanas, ne tik vedęs renginius, bet ir dalyvavęs muzikinėje

– literatūrinėje kompozicijoje „Mažais žingsneliais iki didelio žmogaus“. Na, o Eitvydas Vanagas daug kartų lipo ant scenos: skaitė eiles, vaidino ir visus stebino savo šmaikštumu, išradingumu ir artistišku. Ačiū Jums už idėjas ir pagalbą jas įgyvendinant.

Visiems abiturientams linkiu prasmingo gyvenimo kelio, tegul tame kelyje būna padaryta kuo mažiau klaidų, o jeigu klaidų ir bus, tai tik tokių, kurias įmanoma ištaisyti gerais darbais ir žodžiais. Sklandžių ir sėkmingų egzaminų, drąsos žengiant savarankiško gyvenimo kelio link!

**Vanda NORMANTIENĖ,
gimnazijos direktoriaus pavaduotoja ugdymui**

Mes irgi galime

Mokytoja Eglė Kuzmienė su Uršule ir Augustu.

Margaritos Simokaitytės nuotr.

Balandžio 17 dieną mūsų gimnazijos šeštokas Augustas Kuzma ir pirmokė Uršulė Krikščionaitytė, lydimi muzikos mokytojos Eglės Kuzmienės ir Dusetų kultūros centro darbuotojos Margaritos Simokaitytės, vyko į Juodupės gimnaziją. Jie dalyvavo jau penktą kartą vykusiame festivalyje - konkurse „Ei, mes esam talentingi!“ Dalyvių susirinko nemažai: 44 muzikantai ir dainininkai

(1-12 kl.) iš Kupiškio, Rokiškio bei Zarasų rajonų. Buvo renkamas geriausias solistas, instrumentalistas, ansamblis ir duetas. Konkursantus vertino ir nominacijas skirstė šie komisijos nariai: Irina Gustienė, Panevėžio Vilties pagrindinės mokyklos muzikos mokytoja, ekspertė, Rima Mureikienė, Panevėžio muzikos kanklių mokytoja, ekspertė, Neringa Daniėnė, Rokiškio kultūros centro

režisierė ir Juodupės gimnazijos direktorė Diana Guzienė.

Mūsų Augustas Kuzma solistų kategorijoje tarp 10 dainininkų užėmė garbingą II vietą, padainavęs dainą „Mamai“. Uršulė Krikščionaitytė iš visų dalyvių buvo jauniausia ir nors prizinės vietos neužėmė, bet sulaukė daugiausia aplovdimentų. Ji visus džiugino daina „Sakau tau au“.

Juodupės gimnazija, kurioje vyko jubiliejinis konkursas, buvo labai gražiai išpuošta, o dalyviai maloniai sutikti. Po pasirodymų vaikai buvo užimti: piešė, šoko, dainavo ir dalyvavo kūrybiškumo konkurse. Abu konkurso dalyviai grįžo su padėkomis ir medaliais, daug pamatę, naujų idėjų pasisėmę ir susiradę draugų. Tokie festivaliai labai naudingi jauniems atlikėjams.

Mokytoja Eglė Kuzmienė džiaugiasi sūnaus sėkme, kuris nori dainuoti ir išbandyti save. Kitų metų festivalį atidarys šiemet prizines vietas laimėję dalyviai, tarp jų ir Augustas. Mokytoja nuoširdžiai dėkoja jos pagalbininkams – Margaritai Simokaitytei ir Ramūnui Lisinskiui, negailėjusiems patarimų ruošiantis konkursui.

Malonu, kad ir mūsų gimnazijos mokiniai užima prizines vietas konkursuose. Tikėkimės, kad jų bus ir ateityje.

Godita Judita KAZLAITĖ, 7 kl.

Pasipuošusi įvairiaspalviais žiedais, pasidabinusi akį veriančia žaluma atkeliavo gegužė. Baigiasi dar vieneri mokslo metai. Kokie jie buvo? Vieniems sėkmingi, kitiems – prasmingi, tretiems gal nekokie. Tačiau suprantame, kad tik nuo mūsų pastangų, noro, užsispyrimo siekiant užsibrėžtų tikslų priklauso ir rezultatas. „Kaip pasiklosi, taip išsimiegosi,“ – teigia liaudies patarlė.

Vis dėlto smagu, kad ir šiais mokslo metais rajoniniuose konkursuose, olimpiadose iškovota nemažai prizinių vietų, kad dalyvauta įvairiose varžybose. Drąsiai galime didžiuotis tokiu dide-

„Šviesoforo“ konkurso dalyviai.

Vandos Normantienės nuotr.

Geriausiu tarp geriausių

liu prizininkų skaičiumi.

Sveikiname ketvirtokę Aurą Silviją Kazlaite, tapusią nugalėtoja rajono pradinė klasių mokinių meninio skaitymo konkurse „Žodi, suskambėk“. Ją ruošė mokytoja Ilona Pužienė.

Rajoninėje anglų kalbos olimpiadoje vienuoliktokė Greta Kibirskytė (mokytoja Audronė Macijauskienė) laimėjo trečią vietą. Visi žinome, kad iš užsienio kalbų populiarsnė yra anglų, bet rusų kalbos olimpiadoje mūsų gimnazistai pasirodė visai neblogai. Mokytojos Klaudijos Raugienės idėtas darbas nenuėjo veltui: septintokės Karolina Kolesnikovaitė, Goda Judita Kazlaite bei aštuntokė Irina Voronova užėmė prizines vietas.

Jau ne pirmus metus galime didžiuotis biologijos mokytojos Danguolės Šileikienės mokinių žiniomis: dešimtokė Kornelija Pupeikytė olimpiadoje pelnė pirmą, o abiturientė Indrė Pupeikytė – antrą vietas.

Matematika – nelengvas mokslas, bet gimnazijoje yra mokinių, kuriems ir šis kietas riešutas įkandamas. Antra – trečia vietomis džiaugiasi mokytoja Laimos Džiaugienės ir Danutės Janušienės ugdy-

tiniai Marius Kastanauskas, Ema Grigaitė, Liucija Vaitukaitytė, Goda Urbonavičiūtė bei Greta Stankevičiūtė.

Sakoma, kad tikrasis mokytojas turi pasidalinti viskuo, ką turi geriausio, įkvėpti, palaikyti ir padėti skleistis mokinio yaizduotei ir kūrybiškumui. Šie žodžiai tinka technologijų mokytojai Svetlanai Raugienei. Jos ruoštos mokinės Emilija Čypaitė ir Adelė Krikščionaitytė technologijų olimpiadoje „Po kūrėjo delnu“ iškovojo pirmas vietas.

Aštuntokė Liucija Vaitukaitytė (mokytoja Loreta Būgienė) iš istorijos olimpiados grįžo užėmusi pirmąją vietą, o Greta Stankevičiūtė (mokytojas Rimantas Garuolis) pelniusi trečiąją vietą.

Devintokė Emilija Čypaitė puikiai pasirodė ir dailės olimpiadoje. Laimėjusi pirmą vietą rajone, ji dalyvavo respublikinėje ir buvo apdovanota Lietuvos Respublikos švietimo ir mokslo ministerijos I laipsnio diplomu ir aukso medaliu. Nuoširdžiausi sveikinimai šiai meniškios sielos mergaitei.

Be nė vienos klaidos diktantą parašiusi Agnė Andriuškevičiūtė 5–7 kla-

sių mokinių raštingumo konkurse iškovojo pirmą, o Goda Urbonavičiūtė džiaugėsi antrąja vieta. Mergaičių sugebėjimais džiaugiasi ir jų mokytoja Dainora Biliūnaitė.

Šaunūs ir mūsų mažieji, kurie jau ne pirmus metus iš rajone vykusių pradinė klasių saugaus eisimo konkurso „Šviesoforas“ grįžta su diplomais ir iškovota teise vyksti į regiono varžybas. Šiemet gimnazijos komanda (Uršulė Krikščionaitytė (1kl.), Aivita Malažinskaitė (2kl.), Miglė Kazlauskaitė (3 kl.) ir Aida Liesytė (4 kl.) užėmė pirmą vietą ir vyks į regioninį konkursą.

Turime kuo pasigirti ir sporto srityje: Zarasų rajono mokinių olimpinio festivalio 11–12 klasių krepšinio varžybose vaikų komanda užėmė pirmąją vietą, o 9–10 bei 7–8 klasių vaikinai iškovojo antras vietas. Pirmų vietų nusipelnė merginų ir vaikų komandos tinklinio varžybose.

Labai gera džiaugtis mokinių pasiekimais įvairiose srityse, smagu, jog jie siekia išbandyti save ir stengiasi būti geriausiais tarp geriausių.

Neda KUZMAITĖ, Iga kl.

42 metai tarp smalsių akių

Mokykla – antrieji namai. Čia siekiame kuo daugiau sužinoti, išmokyti, pažinti ir visa tai pritaikyti savo gyvenime. Visus siekius įgyvendinti daug lengviau, kai šalia mokytojas, kuris puikiai išmano dėstomą dalyką ir turi didžiulę patirtį ne tik mokykloje, bet ir gyvenime. Rusų kalbos mokytoja Klaudija Raugienė mūsų gimnazijoje dirba jau 42 metus. Nuoširdžiai sveikiname gražią sukaktį švenčiančią mokytoją ir kalbiname apie auklėtinius, darbą ir laisvalaikį.

Kiek auklėtinių išlydėjote į gyvenimą? Kuri laida išsimintiniausia?

Išleidau keturias laidas. Išsimintiniausia yra paskutinė mano laida, su kuria atsiveikinau praeitą pavasarį. Buvo labai gera, šauni klasė, visi mokiniai tokie inteligentiški, pasitempę, nebuvo apleidę mokslų. Mergaitės labai draugiškos, atsakingos, o vaikinai – tikri džentelmenai.

Papasakokite apie savo auklėtinius, kaip jiems sekasi, gal kažkas pasekė Jūsų pėdomis?

Palaikau ryšius ir su ankstesnių laidų auklėtiniais, ir su pernykščiais. Žinau, kad daugelis jų baigė aukštąsias mokyklas. Yra mokinių, kurie studijavo filologiją, tačiau pagal specialybę nedirba. Yra mokinių, baigusiu socialinius mokslus, diplomuotų inžinierių. Liūdna, kad nemažai auklėtinių išvyko į užsienį. Kai susitinku auklėtinius, būtinai pasišneku, pabendrauju. Kartais susiskambiname, parašome vienas kitam. Labai apsidžiaugiu, kai gaunu sveikinimą kokia nors proga. Net širdžiai miela pasidaro, jog manęs nepamiršo.

Per tiek metų, praleistų mokykloje, daug kas pasikeitė, o ar keitėsi mokinių požiūris į Jūsų dėstomą dalyką?

Taip, išties daug kas pasikeitė. Pasi-

keitė ir mokinių požiūris į rusų kalbą. Tada, kai anglų kalba tapo pirma užsienio kaba, o rusų – antra, visi pradėjo rimčiau žiūrėti į pirmąją užsienio kalbą, nes ji buvo svarbesnė. O antroji liko nuošalyje, podukros vietoje. Bet juk visiems aišku, kad užsienio kalbų mokėjimas atveria duris į pasaulį.

Ar yra mokinių, su kuriais galite atvirai, nuoširdžiai pasikalbėti, su kuriais norėtumėte palaikyti ryšius ir ateityje?

Tikrumas, išradingumas, kūrybingumas, nesumeluotos emocijos bei nuoširdžios šypsenos – visa tai galima rasti mokykloje. Visada buvo ir bus mokinių, su kuriais gali nuoširdžiai pakalbėti, pabendrauti, pajuokauti, padiskutuoti.

Kas Jūsų darbe liūdina ir kas džiugina? Prisiminkite, ar buvo situacijų, kai Jūs gailėjotės pasirinkusi būtent šią profesiją? Ar yra išimintinų akimirku iš mokyklos gyvenimo?

Aišku, per tiek darbo metų buvo visko. Kartais pasigailėdavai, jog dirbi tokį darbą, kad priklausai „nuo skambučio“, bet šiaip aš nesigailiu, jog nusprendžiau būti mokytoja. Pamenu, kai su drauge vežėme dokumentus į Žemės ūkio akademiją ir aš paskutinę minutę pakeičiau

nuomonę – dokumentus nuvežiau į Vilnių. Kartais būna skaudu, kad tavęs neįvertina mokiniai, valdžia. Tačiau ši specialybė yra mana, aš džiaugiuosi tokiu pasirinkimu. Buvo daug išimintinų akimirku. Baigiantis vasaros atostogoms pasiilgstu to šurmilio, jaunų žmonių, smalsių akių, linksmų veidų, kuriuos per tiek metų išsimeni.

Ar turite daug laisvalaikio? Ką mėgstate veikti? Kaip atsipalaiduojate po įtempto darbo dienos?

Laisvo laiko turiu tiek, kiek jo turiu. O atsipalaiduoju skaitydama knygas, megzdama arba žiūrėdama gerą filmą.

Jei atsuktumėte laiką atgal, ką keistumėte savo gyvenime?

Sunku pasakyti. Manau, kad nieko nekeisčiau, nes mokytojos darbas man – galimybė būti su jaunais, drąsiais maksimalistais, paskata mokytis ir nuolatinis kaitos procesas, tai nerimas dėl nesimokančių ir pasididžiavimas, kad gimnazistai – ieškantys, bandantys suprasti save, pasaulį. Ar gali būti kas geriau už dalinimąsi kūrybinio džiaugsmu su vaikais?

Gražaus jubiliejaus proga linkime daug prasmingų, kūrybingų, sveikatos metų! Neparaskite noro dominti mokinius dėstomu dalyku, visada būkite tokia pat supratinga, linksma mokytoja.

Kornelija PUPEIKYTĖ, IIg kl.
Vandos Normantienės nuotr.

Draugystė prasideda nuo šypsenos

Kovo 23–27 dienomis gimnazijoje vyko jau šeštoji „Vaikų linijos“ organizuojama akcija „Veiksmo savaitė BE PATYČIŲ“, kuria siekiama atkreipti dėmesį į patyčių problemą, mokyti paauglius užkirsti kelią patyčioms, ugdyti pagarbą bei toleranciją kitiems.

Pirmą kartą šiame projekte dalyvavo mūsų mažiausieji Dusetų Kazimiero Būgos gimnazijos ugdymo skyriaus „Sartukas“ vaikai. Ryto ratą „Tolerancijos diena“ vedė auklėtoja Laima Gabrilevičienė. „Žiogelio“ ir „Pelėdžiukų“ grupės ugdytiniai, susikabinę už rankų, skleidė meilės kibirkstėlę draugams. Vaikai samprotavo apie gerą ir blogą elgesį, klausėsi pasakos „Du draugai ir lokys“, žiūrėjo animacinius filmukus, atliko kūrybinius darbelius.

Priešmokyklinukams ir pradinėjų klasių moksleiviams renginius organizavo gimnazijos logopedė Renata Šėžienė. Vaikai mokėsi pastebėti patyčias, tinkamai į jas reaguoti, bendrauti be pykčio, išvengti konfliktų, atpažinti ir įvardinti emocijas. Mokiniai klausėsi iliustruoto apsakymo „Besmegenis“, stebėjo filmuotą videomedžiagą patyčių tema. Vaikai stengėsi kurti draugišką ir saugią aplinką mokykloje: dovanojo pačių pagamintas širdeles ir

Grupė mokinių su Dusetų klebonu ir Baltriškių Tiberiados vienuoliais.

Gretos Stankevičiūtės nuotr.

linkėjo visiems gerumo, meilės. Visą savaitę gimnazijos bendruomenė buvo kviečiama rengtis tam tikros spalvos drabužiais: raudonai, žaliai, geltonai, mėlynai, baltai. Pirmadienį visa mokykla prisipildė gyvybės ir energijos. Visi rengėsi raudonai. Antradienį moksleiviai vilkėjo žalios spalvos drabužius. Tre-

čiadienį gimnazijoje buvo labai šviesu, nes geltona apranga visi skleidė saulės spindulius. Ir ne tik šviesą, bet ir optimizmą bei gerį. Ketvirtadienį mėlyna spalva kvietė pasitikėti vieniems kitais, skatino nepamiršti ištikimybės bei laisvės. Penktadienį balta spalva skelbė susitaikymą, atsiprašymą.

Visą savaitę vyko „Atsiprašymo paštas“. Mokiniai rašė atsiprašymo laiškus draugams, mokytojams. Penktadienį laišškai buvo išdalinti.

Taip pat kiekviena klasė (5–12 kl.) piešė plakatus, raginančius stabdyti patyčias. Plakatus rodo vyko antro aukšto fojė. Keletą dienų buvo rodomi filmukai apie

patyčias bei leidžiama muzika. Paskutinę „Veiksmo savaitės“ dieną mokykloje lankėsi Baltriškių Tiberiados bendruomenės broliai ir Dusetų klebonas kanauninkas Stanislovas Krumpļiauskas. Svečiai mokinius skatino mąstyti apie tikėjimo ieškojimus ir žmogaus pašaukimą būti gėrio kūrėju savo aplinkoje. Po pamokų bažnyčioje vyko susitaikymo pamaldos.

Kuo daugiau šypsaisi, tuo lengviau gyventi, todėl penktadienį gimnazijoje veikė „Šypsenų fotostudija“. Visi, kas tik norėjo, galėjo plačiai šypsotis prieš fotoobjektivą. Ir išties – besišypsantys žmonės yra patrauklesni ir mielesni.

Kartais patyčių pasekmės būna daug skausmingesnės, nei gali pasirodyti. Šia akcija mes siekėme kurti draugišką atmosferą, užkirsti kelią priekabiavimui ir patyčioms, gerinti bendrą emocinę vaikų savijautą, skatinti pagarbą ir draugiškus vaikų tarpusavio, vaikų bei suaugusiųjų santykius.

Raginame ir pasibaigus šiai veiksmo savaitei nenustoti kreipti dėmesį į patyčias ir bandyti jas sustabdyti. Juk patyčios – sisteminis reiškinys, ir jei vienas nutrauks šią grandininę reakciją, sistema sugrius, o patyčioms bus užkirstas kelias.

**Vismantė
SINKEVIČIŪTĖ 7kl.,
Greta STANKEVIČIŪTĖ 7 kl.**

Karjeros link – profesinis veiklinimas

Mūsų gimnazija, kaip ir kitos Lietuvos ugdymo įstaigos, jau trečius metus įgyvendina projektą „Ugdymo karjerai ir stebėsenos modelių sukūrimas ir plėtra bendrajame laviniame ir profesiniame mokyme (I etapas)“. Šio projekto tikslas – padėti asmenims sąmoningai įgyti karjeros kompetencijų, aktyviai kurti savo karjerą. Šiais metais didžiausias dėmesys buvo skiriamas profesinio veiklinimo organizavimui – pažintiniams, patyriminiams ir intensyviems profesinio veiklinimo vizitams į Sektorinius praktinio mokymo centrus, integruotus mokslo, studijų ir verslo centrus, įmones, įstaigas, organizacijas. Profesinio veiklinimo tikslas – padėti mokiniams aktyviai pažinti įvairias užimtumo sritis, profesijų ypatumus ir karjeros galimybes, kaupti darbo patirtį, ugdyti profesinę motyvaciją bei planuoti būsimą karjerą.

Su mokslo metų pradžia prasidėjo ir profesinis veiklinimas. Jau spalio mėnesį vyresnių klasių mokiniai dalyvavo Jaunimo savivaldos dienoje Zarasuose. Jie susipažino su Zarasų rajono savivaldybės vykdomomis funkcijomis ir patys išbandė save politikų, valstybės tarnautojų ir specialistų darbo vietose.

Pažintinės kelionės – puikus būdas aktyviai praleisti laisvalaikį, pasisemti naujų išpūdžių ir susipažinti su profesijomis. Vyresnių klasių mokiniai kartu su išvyką organizavusia lietuvių kalbos mokytoja Dainora Biliūnaite vyko į Vilniaus universiteto

biblioteką ir Vilniaus Gedimino technikos universiteto Elektronikos fakultetą. Mokiniai domėjosi bibliotekinininkystės naujovėmis ir svarba šiuolaikiniame technologijų pasaulyje. Elektronikos fakultete mokiniams buvo demonstruojamas robotų konstravimas, patys galėjo susikonstruoti paprastą robotuką bei išbandyti jėgas programuojant robotus. Ekskursijos metu mokiniai susipažino su auditorijomis, laboratorijomis, dėstomais dalykais, išdarbinimo galimybėmis, baigus elektronikos mokslus.

Dar kartą didelis būrys gimnazistų lankėsi Vilniuje vykusiame renginyje „Studijos 2015“. Mokiniai susipažino su įvairiais Lietuvos ir užsienio universitetais, kolegijomis, profesinio ugdymo įstaigomis. Betarpiškai bendraudami su studentais ir dėstytojais, jie gavo daug svarbios informacijos apie dominančias studijas.

Kartais nemažai naujovių galima sužinoti ne tik sostinėje, bet ir Utenoje. Apsilankę Utenos centrinėje pašte, Utenos Swedbank skyriuje, TEO, SODROJE, AB „Utenos trikotažas“, mokiniai susipažino su šių įstaigų veikla, darbo aplinka ir tikrai daugiau sužinojo apie profesijas.

Domėjimasis savo šalies istorija praplečia akiratį, taip pat stiprina pasididžiavimo savo šalimi jausmą, išvaduoja iš rutinos. Dalis dvyliktojų, lydimi istorijos mokytojo Rimanto Garuolio, aplankė Obelių ir Kriaunų krašto tyros muziejus. Ten sužinojo apie

Mokiniai Zarasų viešojoje bibliotekoje.

istoriko, muziejaininko profesijas bei jų svarbą, siekiant išsaugoti istorijos paveldą.

Zarasų rajono profesinio veiklinimo organizatorė Laima Mikitienė suteikė galimybę 5–6 klasių mokiniams aplankyti ūkininko D. Adomavičiaus sraigių ūkį, II „Lauros gėlės“, Zarasų priešgaisrinę gelbėjimo tarnybą, UAB „Zarasų vandenys“, Zarasų savivaldybės viešąją biblioteką, Zarasų krašto muziejų. Ekskursija mokiniams paliko neišdildomą išpūdį. Vaikai susižavėję stebėjo, kaip veisiasi sraigės, kaip išvalomos miesto nuotekos, kaip ugniagesiai

gelbėtojai demonstruoja savo techniką, rūbus bei su malonumu patys išbandė dujokaukes, deguonies balionus, mašinių patogumą, bibliotekoje mokėsi skenuoti ir išduoti knygas skaitytojams.

Gera pakeliauti, bet smagu ir savo gimnazijoje sulaukti svečių. Apsilankę Šiaulių universiteto atstovai gimnazistams pristatė audiovizualinio meno specialybę. Mokiniai sužinojo, kad įgiję šią specialybę galės dirbti kūrybinį darbą reklamos agentūrose, televizijos, radijo ir garso įrašų studijose, muziejuose, meno galerijose ir kt.

Daug vertingos informacijos I–III gimnazijos klasių mokiniai įgijo, susitikę su Krašto apsaugos savanorių pajėgų atstovais. Mokiniai galėjo apžiūrėti kario ginklus, uniformą, kokie produktai sudaro sausą maisto daavinį. Gimnazistams buvo pasakojama, kokią svarbą ir naudą teikia savanoriškas stojimas į Lietuvos kariuomenę.

Kovo 12 dieną mūsų gimnazijoje organizavome Karjeros dieną. Lankėsi Aleksandro Stulginskio universiteto, Vilniaus kolegijos, Utenos kolegijos ir LCC Tarptautinio universiteto atstovai. Mokiniai buvo supažindinti su perspektyviausiomis specialybėmis šiandieninėje darbo rinkoje bei reikalavimais, norint studijuoti viename ar kitame universitete, kolegijoje. LCC Tarptautinio universiteto lektorius Emass Gricius skaitė paskaitą. „Visi priimame sprendimus, tačiau vengiame pasekmių“. Ši paskaita mokinius ir mokytojus sužavėjo savo naujumu ir originalumu.

Taigi, apžvelgus visas keliones ir susitikimus, galiu drąsiai sakyti, kad šie mokslo metai buvo turtingi naujomis patirtimis, žiniomis ir išpūdžiais. Tikimasi, ir kitais metais mokiniai norės sutikti dar daugiau įdomių žmonių, aplankyti dar daugiau įstaigų, įmonių ar organizacijų, susipažinti su dar įvairesnėmis profesijomis ir pasirinkti tinkamiausią savo karjeros kelią.

**Jurgita KAZLIENĖ,
profesinio veiklinimo
organizatorė
Autorės nuotr.**